

Motion till riksdagen 2009/10:Ju398

av **Mehmet Kaplan m.fl. (mp)**

Utgiftsområde 4 Rättsväsendet

1 Sammanfattning

Miljöpartiet de gröna föreslår att ramanslaget för rättsväsendet ökar kraftigt för att stärka det underskott och förnyelsearbete med kompetenshöjande åtgärder mot diskriminering som pågår. För Miljöpartiet är det viktigt att arbeta för att förtroendet för rättsväsendet är högt. I detta arbete utgör insatser mot diskriminering på grund av kön, etnicitet, religion, ålder, funktionsnedsättning med mera en grundstomme.

Säkerhetspolisen får minskade anslag för att istället låta den öppna polisen sköta personskyddet då säkerhetspolisens arbete bör renodlas. Genomgående i rättsväsendet föreslår Miljöpartiet kompetenshöjande åtgärder för polisen, åklagarna, domare och nämndemän i frågor om diskriminering. Särskilda medel anslås för att stärka arbetet mot miljöbrott hos Åklagarmyndigheten. Kriminalvården föreslås genomföra ett samarbetsprojekt mellan kvinnojourer och anstalter för kvinnor. Miljöpartiet föreslår också att en fångombudsman inrättas.

Ekobrottsmyndigheten får ökade resurser för arbetet mot finansmarknadsbrott. En särskild myndighet inrättas för att hantera anmälningar och brott av polis och åklagare som ett ytterligare steg för att öka allmänhetens förtroende för rättsväsendet.

Fel! Okänt namn på

2 Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen anvisar med följande förändringar i förhållande till regeringens förslag anslagen under utgiftsområde 4 Rättsväsendet:

Anslag		Anslagsförändring (miljoner kronor)		
		2010	2011	2012
1:2	Säkerhetspolisen	-100	-100	-100
1:3	Åklagarmyndigheten	10	10	10
1:4	Ekobrottsmyndigheten	5	5	5
1:5	Sveriges Domstolar	10	10	10
1:6	Kriminalvården	10	10	10
1:7	Brottsförebyggande rådet	5	5	5
1:17	Utredningsmyndighet		60	60
Summa för utgiftsområdet		-60	0	0

2.1 Ett rättsväsende fritt från diskriminering

Värderingar och beteende som diskriminerar och kränker går bjärt emot rättsväsendets grundvalar som vilar på alla människors lika värde. Det är särskilt viktigt när allmänheten möter rättsväsendets representanter att det sker med respekt och utifrån denna människosyn, annars rasar rättsväsendets viktigaste grundval – allmänhetens förtroende.

2.1.1 Polisen

Polisens bemötande är en viktig del av rättsväsendets utövande och allmänt sett sker detta också respektfullt och utifrån alla människors lika värde. Tyvärr finns det dock undantag, vilket av naturliga skäl får stor uppmärksamhet, och som kan, om de inte åtgärdas, leda till ett minskat förtroende för polisens viktiga arbete. Under det senaste året har det dock rapporterats om poliser som kallat ungdomar i Rosengård för bland annat ”blattejävlar”. Vid en intern utbildning på länskriminalen i Malmö användes namnexemplen som bland annat ”Oskar Neger”. Ett polisbefäl i Malmö har skämtat om en transsexuell kvinnas självmord. Dessutom avslöjades nyligen att ett manligt polisbefäl i Kalmar län kallat en underordnad polis för ”stationshora”. Detta är några exempel på en kultur inom polisen som kränker och diskriminerar och ett polisarbete som inte har utgångspunkten i alla människors lika värde.

Uttrycken har fått många människor att reagera och ifrågasätta om en viss kultur inom poliskåren tillåter diskriminerande och förtryckande ordbruk och behandling. Brottsförebyggande rådet konstaterar i sin rapport *Diskriminering inom rättsprocessen (2008:4)*, att personer med utländsk bakgrund tenderar att bli ”bemötta på ett nedvärderande, bryskt, respektlöst, arrogant eller föraktfullt sätt av poliser, åklagare, försvarsadvokater eller domare”. Enligt Brå upplevs attityden från rättsväsendet inte bara som kränkande, det påverkar

även möjligheten att bli hörd, trodd och att få sin sak prövad av rättsväsendet på likvärdiga villkor.

Professorn i processrätt Christian Diesen presenterade år 2006 sitt forskningsresultat¹ som visar att ”invandrare är överrepresenterade i förhållande till sin befolkningsandel när det gäller brottsanmälningar” och att ”invandrare riskerar fängelsestraff i högre grad än svenskar när det står och väger mellan en frihetsberövande påföljd och alternativ till villkorlig dom, skyddstillsyn eller samhällstjänst”.

Vi kan alltså konstatera att rättsväsendet sedan länge lidit av en strukturell diskriminering av personer med utländsk bakgrund och av ointresse inför kvinnofridsuppdragen. Miljöpartiet vill att polisen tar det rättsliga ansvaret för de brott de begår i tjänsten, eller för den delen utanför tjänsten. Med anledning av det anförda föreslår Miljöpartiet att en särskild utredningsmyndighet införs för att utreda brott som poliser begår, mer om detta nedan.

2.1.2 Åklagarna

Åklagarnas arbete mot så kallade hatbrott måste utvecklas och stärkas. I rapporten En studie av homofoba hatbrott i Sverige (2006), visar Eva Tiby bland annat att Åklagarmyndighetens och domstolarnas tolkning av vad som konstituerar homofobiska hatbrott avviker från den definition säkerhetspolisen haft. Tillämpningen av straffskärpningsregeln i 29 kap. 2 § 7 BrB haltar också hos åklagare och domare. Mot bland annat denna bakgrund är det Miljöpartiets bedömning att Åklagarmyndigheten måste tillföras ytterligare resurser för att förbättra sitt arbete med att bekämpa så kallade hatbrott. Dessa brott måste av åklagaren benämnas för vad de är och den som begår dem måste få den straffskärpning lagstiftaren angett.

2.1.3 Domstolarna

Sveriges Domstolar är och ska vara den sista instansen för att få en rättvis och kompetent bedömning av en tvist eller huruvida ett brott begåtts. Domstolarna ska döma fall lika och behandla alla människor sakligt lika. Ändå finns det erfarenheter som visar att så inte är fallet, utan att domare diskriminerar baserat på såväl etnicitet, religion, som kön, sexualitet och funktionshinder². Detta vill Miljöpartiet åtgärda genom särskilda satsningar på återkommande obligatoriska utbildningar för domare och nämndemän i diskrimineringsfrågor. Till detta anslår vi 5 miljoner kronor årligen.

2.2 Stärkt rättsväsende för kvinnofrid

Antal ärenden som rör våld mot kvinnor har ökat under de senaste åren. Förra året anmäldes 28 315 fall av våld mot kvinnor, vilket är en ökning med cirka

¹ SOU 2006:30 Negativ särbehandling i rättskedjans alla led.

² Jfr SOU 2005:56, SOU 2006:30 som utreder strukturell diskriminering på grund av etnicitet och religion inom rättsväsendet.

Fel! Okänt namn på

1 400 fall från år 2007. Under en tioårsperiod har vi sett en ökning på 34 procent.

2.2.1 Polisen

Författaren och journalisten Katarina Wennstam avslöjade i flera reportage i SVT under 2005 att det vanligaste brottet poliser begår utanför tjänsten är kvinnofridsbrott. Dessutom visade det sig att poliser som slagit eller trakasserat närstående kvinnor ofta får behålla jobbet. Det finns även vittnesmål om manliga poliser som lämnar pornografiska bilder i kvinnliga kollegors fack på jobbet samt sexuellt trakasserar på arbetsplatsfester.

Polisens arbete för att förebygga och motverka våld mot kvinnor och sexualbrott mot kvinnor kan förbättras på många områden. I Stockholm hördes inte 36 procent av de misstänkta i fall av misshandel mot kvinnor. I landet var det totalt 30 procent av de identifierade misstänkta för våldtäkt mot kvinnor som inte hördes av polis. Detta är mycket anmärkningsvärt. Detta är ett tydligt område där polisens arbete måste förbättras.³ Miljöpartiet föreslår därför inom ramen för polisens budget att ökade resurser läggs på kompetenshöjande åtgärder i kvinnofridsfrågor.

2.2.2 Åklagarna

Enligt åklagarväsendets statistik ökade lagföringen av mäns våld mot kvinnor under år 2008, då 570 fler brottsmisstankar lagfördes och uppgick till 30 procent. Men enligt forskning från Christian Diesen och Eva F. Diesen⁴ har åtalsfrekvensen minskat bland åklagarkammare i Stockholm allt eftersom ärendantalet ökat med 24,3 procent 2004 och 21,4 procent 2006. Åklagarväsendets årsredovisning för 2008 visar ingen specifik statistik för hur lagföringsstatistiken ändrats för åklagarkammarna i Stockholm, såsom myndigheten har visat i tidigare årsredovisningar.

Alltsedan kvinnofridsuppdragen har det varit Åklagarmyndighetens ansvar att ta fram åtgärdsprogram och policydokument för åklagarnas insatser för bekämpning av mäns våld mot kvinnor. Det är uppenbart att det krävs ytterligare medel och satsningar hos Åklagarmyndigheten för att klara av det ökade ärendeflödet och att öka intresset och kompetensen för kvinnofridsbrott bland åklagarna.

Satsningar på utbildningar för åklagare om mäns våld mot kvinnor behöver ökas och genomföras med kontinuitet. Frågan om mäns våld mot kvinnor och barn är ett samhällsproblem som våra åklagare kontinuerligt behöver uppdateras inom.

Med anledning av det anförda vill Miljöpartiet ytterligare göra satsningar på fortbildning av personal inom åklagarmyndigheten i frågor om mäns våld mot kvinnor med en könsmaktsförståelse.

³ Se Övergripen mot kvinnor och barn – den rättsliga hanteringen, Christian Diesen och Eva F. Diesen, Norstedts Juridik, 2009.

⁴ *Ibid.*

Den förbättrade sexualbrottslagstiftning som Miljöpartiet varit med om att genomföra, måste få genomslag inom rättstillämpningen och få avsedd effekt. Till detta kommer att ett ökat fokus på brottet sexköp samt på ett bekämpande av internationell gränsöverskridande prostitution (så kallad trafficking) och sexhandel via Internet. Vi vill tillföra ytterligare resurser för att Åklagarmyndigheten ska kunna stärka sitt arbete mot sexköp och mot trafficking.

Miljöpartiet föreslår att 5 miljoner kronor årligen anslås till Åklagarmyndigheten för detta arbete.

2.2.3 Domstolar

Domskäl som resonerar om kvinnans promiskuösa leverne, klädstil, alkoholanor och så vidare, påtalar den fortgående trenden där domstolsväsendet inte tillämpar sexualbrottslagstiftning och kvinnofridsparagrafen utifrån lagstiftarens avsikt.

Domstolsverket har organiserat utbildningar om mäns våld mot kvinnor för domare och nämndemän separat, med hänvisning till kravet på opartiskhet som ställs på domare. På de av Domstolsverket anordnade fortbildningsdagarna deltog 120 av 695 av ordinarie domare i landet. I den återkommande obligatoriska utbildningen för samtliga ordinarie domare behandlas våld mot kvinnor under en föreläsning.

Det är oroväckande att så få domare deltagit i de arrangerade utbildningsdagarna. Kunskapen om situationen i samhället vad gäller frågor om mäns våld mot kvinnor och barn, våld i samkönade relationer och hedersrelaterat våld behöver spridas i hela rättsväsendet, särskilt för domare och nämndemän. Fortbildningssatsningarna för domare och nämndemän bör bli obligatoriska för att nå samtliga verksamma inom domstolsväsendet. Miljöpartiet avsätter 5 miljoner kronor årligen i sin budget för att prioritera arbetet för ett domstolsväsende som dömer alla likvärdigt oavsett bakgrund.

2.2.4 Behandlingsprogram för män som begått vålds- och sexualbrott mot kvinnor

Inom kriminalvården bedrivs idag två behandlingsprogram för män som har begått vålds- och sexualbrott mot kvinnor. IDAP (Integrated Domestic Abuse Programme) är ett behandlingsprogram för män som misshandlar den kvinna de lever eller har levt i en nära relation med, sexualbrottsprogrammet heter Relation och Samlevnad (ROS).

Miljöpartiet ser mycket positivt på att kriminalvården i sin verksamhet bedömer frågan om mäns vålds- och sexualbrott mot kvinnor som ett prioriterat område. Resultaten som har uppvisats visar nu att kriminalvården satsar ytterligare på denna typ av behandling för män som dömts för vålds- eller sexualbrott mot kvinnor och barn.

Miljöpartiet vill stödja denna verksamhet och tillföra ytterligare medel för att alla män ska kunna nås av dessa behandlingar. Vi vill även att programmen blir obligatoriska för alla män som dömts för vålds- eller sexualbrott. För detta ändamål avsätter Miljöpartiet 5 miljoner kronor årligen.

Fel! Okänt namn nå

2.2.5 Insatser för kvinnor inom kriminalvården

Kriminalvården har sex specifika fängelser för kvinnor. Cirka 280 kvinnor är intagna, vilket är 5–6 procent av det totala antalet fängelsedömda personer. De vanligaste brotten kvinnor begår är stöld och narkotikabrott. Enligt kriminalvårdens statistik har cirka 70 procent av dessa kvinnor problem med narkotikamissbruk. Jämfört med män har kvinnor i högre grad allvarigare psykiatrisk problematik kopplad till sitt missbruk. Idag vet vi inte hur stor andel av de kvinnor som befinner sig i kriminalvårdens regi som har blivit utsatta för sexuella övergrepp och mäns våld.

Norges motsvarighet, Kriminalomsorgen, har gjort en undersökning om hur många kvinnor som utsatts för denna typ av övergrepp och våld tidigare i livet och funnit att detta gäller minst 65 procent av kvinnorna. Norge har därför påbörjat ett försöksprojekt med att låta kvinnojourer hålla stödsamtal med kvinnor på anstalter. De ger även intagna kvinnor alternativet att få stödsamtalen i kvinnojourens lokaler. Norges Krisesentersekretariat⁵ har uppgett att försöket är mycket lyckat eftersom det når fram till kvinnor som upplever sig bortglömda av samhället och att framstegen i samtalet har gett dem ett hopp inför ett framtid fri från kriminalitet.

Miljöpartiet menar att regeringen omedelbart bör tillsätta en utredning om kvinnor i kriminalvården för att utröna hur många kvinnor som kan ha utsatts för sexuella övergrepp och mäns våld. Med denna kunskap kan vi överblicka behovet av liknande insatser, som Norge genomför, på svenska anstalter. Miljöpartiet vill därefter att initiativ tas för att starta en försöksverksamhet i liknande form. Kriminalvården ska av regeringen ges i uppdrag att samarbeta med kvinnojourer, som anmäler sitt intresse, för att dessa ska kunna hålla stödsamtal med kvinnor på anstalter alternativt i kvinnojourens lokaler. Detta försök bör utvärderas och därefter implementeras i kriminalvårdens verksamhet vid lyckat resultat.⁶ Miljöpartiet avsätter 2,5 miljoner kronor årligen under tre år för att ombesörja omkostnader för kvinnojourerna och kriminalvården.

2.3 Effektivisera polisens arbete

Miljöpartiet ställer sig bakom förslagen för effektivisering av polisorganisationen som föreslås i betänkandet Polisverksamhet i förändring (SOU 2002:70), och menar att dessa skyndsamt måste påbörjas. Detta skulle medföra att upp till 500 årsarbetsresurser frigörs för polisiärt arbete inom polisväsendet. Stora resurser kan frigöras genom en renodling av polisverksamheten. Dessa medel vill vi frigöra för att använda för exempelvis kompetenshöjande åtgärder mot diskriminering.

Säkerhetspolisens strategiska arbete för rikets säkerhet måste utvecklas. Detta gäller särskilt miljöbrotten, den internationella ekonomiska brottsligheten, sexhandeln med kvinnor och barn över landsgränserna och narkotikahan-

⁵ Paraplyorganisation för 34 av Norges 51 kvinnojourer (krisesenter på norska).

⁶ Arbeid med voldsutsatte kvinner i fengsel, Pilotprosjekt 2005, Oslo Krisesenter.

deln tillsammans med den illegala vapenhandeln. Denna typ av brottslighet hotar Sveriges demokratiska grundvalar och måste ha hög prioritet. Regeringen tillförde förra höstbudgeten 100 miljoner kronor till säkerhetspolisen för att förebygga terrorism som riktas mot Sverige. Miljöpartiet ifrågasätter varför denna summa tilldelas säkerhetspolisen. Sveriges riksdag och folkvalda har idag bristande insyn i säkerhetspolisens arbete. Vi vill se mer detaljerade specifikationer av denna nu närmare miljardstora budget.

Utöver detta behöver en översyn genomföras av säkerhetspolisens personskydd. Frågan är nämligen om det krävs säkerhetspoliser för att genomföra det fysiska personskyddet. En väl fungerande underrättelseverksamhet är en förutsättning för att kunna bedriva brottsförebyggande arbete samt för att kunna utreda begångna brott. Miljöpartiet anser att personskyddet skulle kunna genomföras av den öppna polisen. Poliser som arbetar med personskyddet genomför en viktig samhällsfunktion och ska vara kompetenta i sin yrkesroll, besitta hög integritet och i övrigt kunnigt sköta sitt yrke, men behöver inte vara säkerhetspoliser för detta syfte. Miljöpartiet minskar därför säkerhetspolisens anslag med 100 miljoner kronor jämfört med vad regeringen föreslår.

2.4 Ökad rättssäkerhet och förtroendet för rättväsendet

2.4.1 Inför en fångombudsman

En rad internationella konventioner reglerar förhållandena på fängelser och häkten samt skyddet för mänskliga rättigheter för interner. Vår grundlag reglerar även flera andra rättigheter för interner.

Under året har flera anstalter anmälts till Justitieombudsmannen, som är den instans som idag behandlar anmälningar mot kriminalvården. Under år 2008 har Justitieombudsmannen bedömt 10 anmälningar mot anstalten Salberga från interner som berör brister i bland annat brevhantering, brott mot tystnadsplikten och rätten till besökare.

Miljöpartiet anser att även för den som är dömd för ett brott och avtjänar ett straff på anstalt ska de mest grundläggande mänskliga rättigheterna upprätthållas. Exemplet från anstalten i Salberga visar att det krävs en offentlig diskussion och medföljande åtgärder för att komma till rätta med situationen för mänskliga rättigheter på vissa anstalter. Under de senaste två åren har även självmord på häkten ökat väsentligt, något som också pekar mot att det är hög tid att åtgärda situationen för intagna på häkten och anstalter.

Den grundlagsfästa föreningsfriheten är ett annat exempel på att det är tveksamt om internernas grundläggande rättigheter respekteras. Idag begränsas möjligheten att bilda förtroenderåd till enskilda avdelningar istället för hela anstalten, trots att det senare är en förutsättning för att man ska kunna driva sina krav med någon som helst kraft. Detta innebär att interner ofta får söka sig till avdelningschefer på anstalten istället för anstaltsledningen när de har synpunkter. Miljöpartiet anser att man på detta sätt inte upprätthåller

Fel! Okänt namn på

grundlagens mening när interner de facto inte har möjlighet att påverka sin miljö och vardag på anstalter.

En fångombudsman kan fylla det behovet som finns idag för att stärka dialogen mellan interner och kriminalvården. Det räcker alltså inte med att Justitieombudsmannen kan utöva tillsyn inom kriminalvården, det behövs en instans som företräder fångars mänskliga rättigheter. I Storbritannien har det redan införts en fångombudsman med lyckat resultat. Det krävs i större grad en dialog mellan internerna och anstaltsledningarna för att öka rättstryggheten för båda parterna, och där har fångombudsmannen visat sig kunna ge ett sådant stöd. Det behövs någon som aktivt kan arbeta för både interner, anstaltsledningar och kriminalvården. Ytterst skulle fångombudsmannen kunna bidra till minskad återfallsfrekvens bland brottslingar. En fångombudsman bör således även införas i Sverige. Miljöpartiet avsätter 2,5 miljoner kronor årligen för att inrätta en fångombudsman.

2.4.2 Särskild utredningsmyndighet

Polisen är den av staten utsedda ordningsmakten med tillhörande våldsmonopol. Det innebär att polisen har ansvaret att använda sin ingripandemakt med lagboken som kompass. Rättsväsendet ska försäkra oss alla att rättvisa skipas. Utan allmänhetens förtroende kan inte rättsväsendets aktörer arbeta.

Miljöpartiet vill därför att när polis eller åklagare misstänks för brott så ska en fristående myndighet inrättas för att utreda brottet. Den internutredningsverksamhet som i dag finns hos polis- och åklagarväsendet bör brytas ut till en självständig utredningsmyndighet.

Poliser, åklagare och domare som får behålla sitt arbete efter att ha begått brott är inte ovanligt och skadar förtroendet för rättsväsendet. År 2007 avförde den statliga utredningen Summa summarum (SOU 2007:5) frågan om en fristående myndighet som utreder polisen och åklagare vid brottsmisstanke, bland annat eftersom den ansåg att nackdelarna inte övervägde vinsten med den förtroendevinst som rättsväsendet beräknas göra gentemot medborgarna. Argumenten som användes var bland annat att viss del av personalen måste komma från polisen eller Åklagarmyndigheten samt att det helt enkelt är för kostsamt med en ny myndighet på området.

Miljöpartiet anser, liksom Sveriges advokatsamfund och Justitiekanslern med flera, att allmänhetens förtroende för rättsväsendet; väger tyngre än de nackdelar som kan tänkas uppstå. Medborgarnas förtroende för rättsväsendet är stommen för rättsstaten; således bör Sverige införa en fristående myndighet som utreder polis och åklagare vid brottsmisstanke. Miljöpartiet tillför därför 60 miljoner kronor från och med år 2011 för att inrätta en ny självständig utredningsmyndighet.

2.5 Stärkt arbete mot miljöbrott

Arbetet för att utreda miljöbrott måste förbättras. Genom Åklagarmyndighetens regleringsbrev för år 2006 specialdestinerades 5 miljoner kronor för att

öka kompetensen att utreda miljöbrott. Detta viktiga arbete är dock fortfarande i sin linda och behöver ytterligare medel för att påskynda utvecklingsarbetet vad gäller miljöbrott. Det finns uppgifter om att miljöåklagarnas arbetssituation försämrats och att andelen icke avklarade miljöbrott hos myndigheten, samt andelen preskriberade brott, är fortsatt hög. Ett stort antal anmälda misstänkta brott skrivs dessutom av redan hos polisen⁷. Ett fortsatt arbete krävs därför för att utveckla Åklagarmyndighetens arbete med att utreda miljöbrott och för att få miljöbrottslingarna dömda. Vi tillskjuter 5 miljoner kronor årligen för detta ändamål.

2.6 Stärkt arbete mot finansmarknadsbrotten

Den ekonomiska brottsligheten kostar samhället enorma summor. Enligt Statistiska centralbyrån uppgår de svarta inkomsterna till 130 miljarder kronor per år där den största delen (57 procent) beror på skattebrottslighet. Dessa kostnader är omfattande för samhället och inte bara undandrar välfärdssamhället stora inkomster utan också hotar vår demokratis grundvalar. Regeringen ökar ramanslaget till Ekobrottsmyndigheten med 10 miljoner kronor. Miljöpartiet bedömer att ytterligare insatser krävs för att skärpa arbetet mot ekobrotten och tillför därför ytterligare 5 miljoner kronor årligen.

2.6.1 Förbättrad kriminalstatistik

Brottsförebyggande rådet (Brå) genomför på ett förtjänstfullt sätt arbetet med kriminalstatistiken och genomför även andra uppgifter, såsom att utreda brottslighetens struktur, omfattning och orsaker.

Brå har därför tidigare getts i uppdrag att hantera den samlade statistiken för hatbrotten i Sverige. Ansvaret har överförts från säkerhetspolisen. För att kunna anpassa och utveckla sitt statistiksystem i takt med övriga myndigheter inom rättsväsendet, tillfördes Brå tidigare ökade medel. Brister har däremot påvisats av forskare på Stockholms universitet som visar att Brås kriminalstatistik inte är pålitlig. Enligt Christian Diesen och Eva F. Diesen fungerar inte kodningen och rapporteringen av brott från polis och åklagare på ett tillfredsställande sätt. De påpekar även att många brott är felkodade på grund av felaktiga instruktioner och bristfällig kunskap om systemet. Bland annan kritik framgår att det inte i den officiella statistiken går att följa ett fall från anmälan till dom.⁸ Miljöpartiet anser att ytterligare medel bör tillskjutas för att Brå ska kunna vidareutveckla statistiksystemen särskilt avseende hatbrott och våldsoch sexualbrott mot kvinnor. Miljöpartiet föreslår därför att 5 miljoner kronor tillförs Brå.

⁷ Jfr Är vi bra på miljöbrott – en snabbanalys, Brå 2006.

⁸ Se Övergripen mot kvinnor och barn – den rättsliga hanteringen, Norstedts Juridik, 2009, s. 10.

Fel! Okänt namn

2.7 Sammanfattning av anslagsförändringar

Anslag	Anslagsförändringar (miljoner kronor)			
	2010	2011	2012	
1:2	Säkerhetspolisen	-100	-100	-100
1:3	Åklagarmyndigheten	10	10	10
1:4	Ekobrottsmyndigheten	5	5	5
1:5	Sveriges Domstolar	10	10	10
1:6	Kriminalvården	10	10	10
1:7	Brottsförebyggande rådet	5	5	5
1:17	Utredningsmyndighet		60	60
Summa för utgiftsområdet		-60	0	0

Miljöpartiet föreslår särskilda satsningar på ett stärkt rättsväsende som arbetar mot diskriminering och för kvinnofrid. Genom kompetenshöjande åtgärder för polis, åklagare och domare ökas förståelsen och kunskapen om dessa frågor. Miljöpartiet vill se en ökad effektivisering av polisens arbete och föreslår därför effektiviseringsåtgärder inom den öppna polisen och överflyttande av ansvaret för personskyddet till densamma från säkerhetspolisen. Miljöpartiet föreslår åtgärder för att öka rättssäkerheten och allmänhetens förtroende för rättsväsendet genom införandet av en fängombudsman samt en särskild Utredningsmyndighet som ska utreda anmälningar och brott av polis och åklagare. Ytterligare satsningar föreslås för att stärka arbetet mot miljöbrott och finansmarknadsbrotten.

Stockholm den 5 oktober 2009

Mehmet Kaplan (mp)

Max Andersson (mp)

Helena Leander (mp)